

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih PD Kočevje v letu 2019

18. 3. 2019

Podelitev "najšportnik leta"

18. 3. 2019 je bila na podelitvi "najšportnik leta" med prejemniki "Srednje plakete" Športne zveze Kočevje tudi VIDA OFAK.

Priznanje je dobila za 20-letno delo v našem društvu.

Obrazložitev priznanja je naslednja:

Ga. Vida je že takoj po včlanitvi v društvo aktivno sodelovala pri vodenju pohodov in tur po slovenskih gorah, prav tako je aktivna tudi na širšem področju delovanja društva. S končanjem šolanja in pridobitvijo naziva Vodnica PZS pa je pohode in ture lahko tudi samostojno organizirala in vodila. Vse aktivnosti, ki jih je izvajala, so bile organizirane in vodene na visokem strokovnem nivoju. Še zlasti izstopa njeno izredno poznavanje krajev in gora v Sloveniji in njeni širši okolici. Po odhodu v pokoj, je svoje delo razširila na delo z nekoliko starejšimi člani in se z njimi vsak mesec poda na pohode. Pohodi so izredno lepo obiskani, kar je vsekakor priznanje za Vidino strokovnost in znanje. V svojem dolgoletnem planinskem udejstvovanju je prehodila vse slovenske obhodnice, prav tako obhodnice v bivši skupni državi. Prehodila in preplezala je tudi mnoge vrhove v evropskih Alpah na čelu z Mont Blanckom, Breithornom, Grossglocknerjem in mnogimi drugimi. Svoje bogato znanje in izkušnje rada deli z ostalimi udeleženci pohodov, prav tako je na tem področju aktivna v širšem prostoru Kočevske. Kot članica planinskega društva Kočevje je dobitnica več priznaj, med njimi bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka Planinske zveze Slovenije.

Vida čestitam ti v svojem imenu in v imenu vsega članstva našega društva.

Predsednik društva, Milan Mlakar

23. 3. 2019

Po Učni poti 9 kalov v Kobjeglavi

V soboto 23. 3. 2019 se je 10 kočevskih planincev pridružili 65 udeležencem iz dolenskega MDO na pohodu po Učni poti 9 kalov v Kobjeglavi. V lepem vremenu smo si ogledali zanimivosti tega prelepega dela Krasa z lepo ohranjeno naravno in kulturno dediščino. Na koncu smo se ustavili v kulturnem domu na krajši slovesnosti, kjer so podelili značke novim Gorskim stražarjem. Iz našega društva sta znački prejeli Milena Mlakar in Tina Kotnik. Obema čestitamo. Po koncu slovesnosti so nas domačini pogostili s pristno primorsko joto in zraven še kozarec ali dva njihovega slovitega vina teran. Ker nam je ostalo še nekaj časa in ker je bilo vreme prekrasno, smo se odpeljali še do gradu Štanjel na kavico in krajši ogled gradu in znamenitega Ferarijevega vrta.

Milan Mlakar

25. 3. 2019

Obisk mladih planincev pri županu dr. Vladimirju Prebiliču

25. marca 2019 so se trije mladi planinci Jaka Kosten, Jerca Šmalc in Tinkara Golja, v spremstvu načelnice MO Terezije Levstik in predsednika društva Milana Mlakarja, udeležili srečanja pri županu občine Kočevje dr. Vladimirju Prebiliču. Na srečanju so se pogovorili o delu v mladinskem odseku društva, o preteklih dogodkih in o načrtih za prihodnost. Ob tej priliki so mu tudi izročili zahvalo za finančno in moralno podporo skupini mladih, ki se je prvič v življenju podala na Triglav.

Pogovor je tekel v sproščenem vzdušju, za konec pa so ga povabili, da se sam, ali v spremstvu družine, pridruži na letošnjem pohodu na Triglav.

Milan Mlakar

28. 3. 2019

Knafelčevo priznanje PZS

V mesecu marcu je dobil naš načelnik odseka za poti in markacije **STANE VIDOVIČ** najvišje priznanje Komisije za planinske poti pri PZS Knafelčevo priznanje.

Obrazložitev priznanja je naslednja:

Stane Vidovič se je leta 1967 se je včlanil v Planinsko društva Kočevje in bil vse skozi aktiven. Z delom se je izkazal že kot markacist in je aktivno sodeloval pri čiščenju in urejanju planinskih poti, ki jih je v našem društvu okoli 190 km.

Leta 2005 je prevzel vodenje odseka za planinske poti in markiranje in na tej funkciji je še danes. V času vodenja odseka so planinske poti vzorno vzdrževane, za kar gre zasluga, poleg posameznih markacistov, tudi njihovemu načelniku Stanetu. V tem času je bilo opravljeno ogromno delo na digitalizaciji in vnosu v kataster vseh planinskih poti, ki jih vzdržuje PD Kočevje. Zadnja leta je aktiven tudi pri Komisiji za poti in markacije na Planinski zvezi Slovenije. Tu skrbi za podeljevanje priznanj pohodnikom za prehojeno največje slovenske obhodnice »Slovenske planinske poti«. Ne smemo pa pozabiti na njegovo »vidno« udeleževanje, saj je kot amaterski slikar avtor prenekaterih poslikav v koči in njeni okolici.

Kot član planinskega društva Kočevje je dobitnik več priznanj, med njimi srebrnega in bronastega častnega znaka Planinske zveze Slovenije. V letu 2016 pa je bil tudi prejemnik srednje plakete Športne zveze Kočevje.

Stane čestitam ti v svojem imenu in v imenu vsega članstva našega društva.

Predsednik društva,

Milan Mlakar

1. 4. 2019

Spravilo drv

V ponedeljek 1. 4. 2019 smo imeli pred kočjo delovno akcijo v kateri je sodelovalo 10 planincev in sicer: Peter Poje s traktorjem , Željko Bistovič, Milena Mlakar, Marjan Kurtalj, Marjan Ule, Andrej Jerše, Bojan Ciglič, Dušan Poje, Toni Žuk in Milan Mlakar. V akciji smo razžagali in pospravili drva, popravili klopi na travniku, zasadili nekaj novih rož, pregrabili in očistili otroško igrišče ter deloma uredili okolico.

Vsi lepo vabljeni na naslednjo delovno akcijo 13. aprila, ko bomo v okviru akcije "Očistimo Kočevsko" očistili naše poti in cesto do naše kočje, ter urejali tudi okolico.

Milan Mlakar

6. 4. 2019

Furlanova pot na Gradiško turo

V soboto, 6. 4. 2019, smo se udeleženci PD Kočevje in PD Ribnica podali na skupno turo po Furlanovi poti na Gradiško turo. Zbralo se nas je 12. Pot je zelo primerna za pomladno razgibavanje in obujanje med dolgo zimo pozabljenih prijemov v skali in na jeklenici. Takšno uvajanje je zelo dobrodošlo pred poletno sezono v visokogorju, kar smo s pridom izkoristili.

Dan se je začel že precej zgodaj na AP v Kočevju, nadaljeval se je s pobiranjem udeležencev ob poti do izhodišča, postankom za jutranjo kavo v Cerknici, in že smo praznili prtljažnik busa na parkirišču ob izhodišču.

Pot smo začeli v kampu Tura nad Gradiščem pri Vipavi, kjer smo se na prijetnem travniku pripravili na vzpon po zavarovani poti. Razdelili smo se v par skupinic, da je bilo med vsakim vodnikom optimalno število udeležencev, za primer, če bi kdo rabil pomoč pri iskanju stopa ali oprimka med napredovanjem. Krenili smo do vstopa v steno in se brez večjih nevšečnosti vzpeli do Trikota, kjer smo imeli prvi postanek. Po krajšem postanku smo pot nadaljevali do vrha Gradiške ture, ker smo imeli daljši postanek za malico. Z vrha Gradiške ture smo se v hladnem in oblačnem vremenu preko travnikov in kljub pomladnemu datumu še vedno golih gozdov napotili do Furlanovega zavetišča pri Abramcu, kjer smo imeli daljši postanek, na izhodišče pa smo sestopili po lahki poti ter se povzpeli še na Plaz, od koder je imeniten razgled na celotno Vipavsko dolino. Polni vtisov smo prispeli do našega izhodišča v kampu Tura, kjer nas je že čakal avtobus, ki nas je med potjo domov odpeljal v prijetno gostilno, kjer so poskrbeli, da smo se domov vrnili zelo zadovoljni.

Simon Figar

27. 4. 2019

Baške Oštarije in Srednji Velebit

Z ne najlepšo vremensko napovedjo in z mešanimi občutki, se nas je 43 udeležencev podalo ob 5 uri zjutraj na pot proti Hrvaški. Peljali smo se preko Vinice do Bosiljeva in po avtocesti do Gospiča. Od tu pa po »Terezijani« do Baških Oštarij. Najprej smo poskrbeli za spanje v bungalovih in na to še za ostale v hostlu. Tu smo se srečali z našim članom Brankom Paparićem iz Raba, ki nas je spremljal oba dneva in nas vodil po načrtanih poteh.

Z avtobusom smo nadaljevali pot do 15 km oddaljenega prelaza Dabarska kosa (950 m), kjer smo sestopili in se pripravili za pohod. Na sedlu nas je pričakalo vetrovno in delno oblačno vreme, vendar so se že kazali posamezni odseki jasnine. Začeli smo na Premužičevi stezi do odcepa za Visibabo od koder smo se v okljukih povzpeli do grebena in naprej na vrh (1160 m). V tem času se je že zjasnilo, posamezni oblaki so bili samo še za okras na fotografijah. Nadaljevali smo po grebenu in se preko Prekinutoga brda (1264 m) povzpeli na Budakovo brdo, ki je s 1.317 m najvišji vrh v tem delu Velebita. Tu so se zopet potegnili oblaki, zapihal je veter, vendar le za kratko, saj je veter oblake odnesel nekam nad Liko in v nadaljevanju smo imeli cel čas lepo sončno vreme.

Sestopili smo po isti poti do sedla in se napotili navzdol do razcepa pod Bačić kukom. Tu smo naredili tri skupine. Ena je ostala na križišču in počakala drugo skupino, ki se je povzpela do sedla Bačić kuka kjer je bil žig in se nato vrnila nazaj in se skupaj s svojim vodnikom napotila po stezi, ki pelje pod stenami Bačić kuka do ceste in od tam do avtobusa, ki je ostal na Dabarski kosi. Večji del skupine (32 pohodnikov) se je od žiga napotilo na vrh (1304 m) in se nato po zahtevni, delno zavarovani poti, napotilo navzdol do ceste in naprej do Planinske kočice Ana v Bačić Dubini in naprej do planinske kočice Ravni Dabar. Od tu so se povzpeli navzgor do avtobusa, kjer sta se skupini združili.

Prva skupina je za pot porabila 7, druga skupina pa 8 ur. Z avtobusom smo se vrnili v Baške Oštarije do hostla na večerjo, nato pa je Branko prepeljal 12 pohodnikov do bungalovov, ostali pa smo prespali v hostlu.

Drugi dan smo imeli zajtrk ob 8 uri, na pot pa smo ob 9 uri peš krenili izpred hostla, po cesti, ki vodi smeri Gospiča. Kmalu smo skrenili na makadamsko cesto in po njej okoli 45 min. do umetnega jezera Crno vrilo, kjer je tudi izhodišča za vzpon na Filipov kuk. Od tu se je skupina 10 udeležencev ločila od glavne skupine in se po krajšem ogledu okolice napotila nazaj v Baške Oštarije.

Ostali so se napotili v okljukih do sedla in naprej v smeri vrha Filipovega kuka. Pod vrhom se je zopet odcepila skupina 11 pohodnikov in se s svojim vodnikom, podala po lažji varianti naprej v smeri Ljubičkoga brda. Preostali smo se s 5 vodniki napotili po zahtevni in deloma zelo zahtevni poti na vrh Filipovog kuka (970 m) in se spustili do lažje dela, kjer se obe poti združita. Od tu se je pot zopet precej strmo dvignila do grebena in na vrh Ljubičkoga brda (1320 m). Tu sta se obe skupini zopet združili in po grebenu nadaljevali v smeri SZ ter se preko Kuka od Karline plene (1334 m) spustili v sedlo pod Medvjedovom kukom. Sledil je spust do ceste in po njej do Stupačinovoga, kjer nas je pričakal avtobus s preostalo skupino.

Prva skupina je za pot porabila okoli 2:30 ure, ostali pa smo za prehojeno pot porabili 5 ur.

Sledil je povratek do Baških Oštarij, kjer smo se poslovili od Branka ter se po Jadranski magistrali napotili proti Kočevju. Vmes smo se ustavili v Sv. Juraju na kosilu, tako, da smo domov prispeli okoli pol desete zvečer.

Pohod je lepo uspel in udeleženci so bili zadovoljni tako z organizacijo kot tudi z uslugami v obeh nastanitvenih obratih. Vzdušje je bilo ves čas na visokem nivoju, kar pa se ostalega tiče »hrabrim je tudi vreme naklonjeno«. Hvala udeležencem za pozitivno vzdušje in vodnikom za strokovno opravljeno delo.

Milan Mlakar

11. 5. 2019

KLOPCA LJUBEZNI TUDI NA MESTNEM VRHU

Včeraj sta nas obiskala Gregor in Dejan. Prišla sta s kombijem in v njem je bilo posebno darilo za našo Kočevsko – klopca ljubezni.

Gregor in Dejan sta prišla na izvirno idejo, da bi na razglednih točkah po Sloveniji postavila t.i. »Klopce ljubezni«. Pogoj za postavitvev je, da je iz tega mesta lep razgled in pa, da ni dostopa z avtomobilom. Simbol na klopci je srce, ki ima tudi simbolični pomen zdravja. Tako z vzponom do te točke naredimo tudi nekaj za svoje zdravje.

Kontaktiranih je bilo več društev in posameznikov in mi smo bili osmi, ki imamo klopco postavljeno. Cilj akcije je postaviti take klopi na razglednih točkah po celi Sloveniji in na koncu bo narejen tudi zemljevid, ki bo za marsikoga izziv, da obišče te kraje.

Klopca je nekoliko odmaknjena od glavnega dostopa na Mestni vrh. Če ne boste samo stekli do vrha jo boste zlahka našli.

Več o projektu boste izvedeli, če boste nekoliko pobrskali po internetu in vpisali klopca ljubezni.

Milan Mlakar

20. 8. 2019

Mladi planinci na Triglavu

Tudi letos smo popeljali skupino mladih planincev na vrh Triglava. Stela Poje, Lana Štimac, Gabrijela Vukan, Žiga Zajec, Nik Bartol in Vid Dejak so bili tisti, ki so vsa leta pridno sodelovali v mladinskem odseku našega društva. Pod vodstvom vodnika Tomaža Špeharja in v spremstvu vodnice Branke Rajner, vodnika Toneta Ožbolda, dveh izkušenih planincev Željka Bistoviča, Franca Šalamona in mene, smo se podali s Planine Konjščica do Planinskega doma Planika. Po kratkem postanku in okrepčilu smo se podali naprej, na vrh Triglava. Cela pot je bila dolga in zahtevna, tako da smo se do Planike vrnili že v mraku. Vreme nam je bilo zelo naklonjeno, saj smo z vrha videli celo morje in na njem ladjo, kar še nisem doživel pri vseh mojih vzponih na Triglav. Za nameček pa se nam je prikazala še "aura", kar tudi ni tako pogost pojav.

Milan Mlakar

14. 9. 2019

Ankogel

V soboto, 14.09.2019, smo se udeleženci planinskega izleta v organizaciji PD Kočevje podali na Ankogel v visokih Turah, tretji najvišji vrh v skupini vrhov poimenovani Ankogelgruppe, ki se razteza nad avstrijskim gorskim mestecem Mallnitz. Ankogel, po katerem je skupina dobila ime, ni najvišji vrh skupine, pač pa je umeščen na zavidljivo tretje mesto, saj s svojimi 3.252 metri po višini zaostaja le za Hochalmspitze in Großetendkom. Z vrha ponuja imeniten razgled, dostop nanj pa udobno skrajša gondola, ki obratuje tudi v kopnem delu leta in nadebudnemu pohodniku prihrani 4 urno hojo navkreber po smučiščih in gozdu.

Na pot smo se odpravili relativno pozno, saj gondola, s katero smo se napotili do našega izhodišča, začne voziti šele ob pol deveti uri. Po postanku za kavo ter precej zamudni vožnji sprva po avtocesti, pozneje pa skozi slikovite manjše hribovske kraje, ki so ugnezdjeni ob vznožju gora, ter po nekaj srečanjih z lokalnimi kravami, ki se jim pač ni mudilo s ceste, in s še precej zaspanim voznikom lokalnega avtobusa, ki je del poti pred nami zelo jutranje vijugal po ozkih ulicah, smo do izhodiščnega parkirišča prispeli praktično v zadnjem hipu, da smo lahko še ujeli odhod prve gondole.

Pripeljala nas je na višino dobrih 2.600 metrov nad morjem, kjer nas je pričakalo čudovito toplo in sončno jutro s krasnimi razgledi daleč naokoli. O pričakovanih zimskih razmerah in mrazu ni bilo sledu, tudi domala ves nedavno zapadli sneg se je že stalil. Brez nepotrebne odlašanja smo se podali na pot proti našemu cilju, ki nam sprva še ni bil viden. Pot nas je vodila preko pobočja granitnih plošč, višje pa po s snegom pokritem pobočju, ki nas je usmerilo na vse ožji greben, po katerem smo v vse močnejšem mrzlem vetru dosegli vršni del Malega Ankogla, predvrha, od koder smo se sprva po grebenu, višje pa po vzhodnem pobočju vršne piramide povzpeli na vrh.

Z vrha se nam je ponujal veličasten razgled na celotno skupino Ankogla, med katerimi je v oči najbolj zbudla Hochalmspitze, ki se je odeta v svežem snegu ponujala v vsej svoji širini in grozeči lepoti, ter na bližnje in najbolj oddaljene vrhove Visokih in Nizkih tur, ki jih je tu in tam za nekaj trenutkov skrila meglica, ko se je spet oddaljila pa je odstrla pogled na nove vršace .... Po počitku za malico, slikanju in krstu nekaterih, ki se še niso povzpele tako visoko, smo z vrha sestopili do lične kočice Hannoverhaus, kjer smo na toplem soncu počakali na odhod zadnje gondole v dolino, s katero smo se spustili do parkirišča, kjer nas je čakal avtobus.

Med kratkim postankom na poti domov v ličnem Mallnitzu smo za silo pogasili žejo, po prihodu v domovino pa smo se ustavili v obcestni gostilni na večerji. Dan je bil za nami in ura nas je priganjala domov.

Tako nam je minila sončna sobota na Ankoglu.

Simon Figar

14. 12. 2019

Moč besede v objemu kočevskih hribov

V soboto, 14. 12. 2019, je v organizaciji Planinskega društva Kočevje potekal pohod do Koče pri Jelenovem studencu, kjer se je v sodelovanju z Osnovno šolo Ob Rinži letos že drugič odvil kulturni dogodek Moč besede v objemu kočevskih hribov. Z literarno-glasbenim dogodkom smo se pridružili mednarodnemu festivalu Brati gore, ki pod okriljem Alpske konvencije v tednu okrog 11. decembra, ko obeležujemo svetovni dan gora, poteka v različnih krajih po vsej Evropi. Festival Brati gore je bil zasnovan kot obeležitev svetovnega dneva gora leta 2015, njegov cilj pa je spodbujati organizacijo in izvedbo dogodkov, posvečenih goram in literaturi. Festival pomeni praznovanje kulturne raznolikosti in obenem spodbuja k povezovanju ljudi, umetnosti, kulture in gora. Na festivalu z najrazličnejšimi dogodki, ki promovirajo alpsko literaturo, sodelujejo šole, knjižnice, društva in posamezniki.

V Kočevju smo tako združili prijetno s koristnim in dan gora preko literature obeležili kje drugje kot – v hribih! Narava in hribi povezujejo. Planinci na gorskih poteh stran od ponorelega sveta najdejo stik z naravo, s sabo in drug z drugim. Podobno pa povezujejo tudi besede, stkane v verze. S svojo čarobno močjo nas popeljejo v neznane svetove, nam orišejo občutja, ki jih še nismo doživeli, in nam odkrijejo košček srca nekoga drugega. S tem pa nam dajo misliti in nam omogočijo čutiti in si predstavljati. Letos so učenke in učenci OŠ Ob Rinži interpretirali pesmi slovenskih avtoric in avtorjev, ki so jih navdahnile gore, posegli pa smo tudi po ljudskem izročilu in se navezali na misli znanih slovenskih alpinistov in pohodnikov. Ker gore in besede lahko prehajajo celo jezikovne bariere, smo slišali tudi pesmi v angleščini in hrvaščini. Kulturni dogodek so popestrili tudi mladi glasbeniki, ki so s svojimi glasbenimi nastopi sklenili krog povezanosti med umetnostjo in gorami. Zbrane je nagovoril predsednik Planinskega društva Kočevje, gospod Milan Mlakar, ki je poudaril pomen pohodništva za Kočevce ter pozdravil odziv mladih planincev, ki se vse bolj množično odpravljajo v hribe. Pri tem je opozoril na skrben in spoštljiv odnos do narave ter do sočloveka.

Tinkara Hodnik